

Medicin i Polen.

Jeg har nu været i gang med medicin studiet i Bydgoszcz i 2,5 år. Årene har været krævende og der har skullet knokles med entrance-test til øvelsestimerne, emner-afslutnings prøver og ikke mindst eksamenerne. Hverdagen er blevet en rutine og er godt proppet med forelæsninger og øvelsestimer til ud på eftermiddagen. Efter skoledagen, må man hjem og læse til næste dags eventuelle prøver. Universitetet i Polen er generelt utrolig krævende, og man er nødt til at være på igennem hele semesteret for ikke at komme for langt bagefter med prøver. De mange prøver hele tiden er ikke noget man er vant til i Danmark, men her i Polen, er det noget de studerende har været vant til siden folkeskolen. Derfor er det hårdt at vænne sig til, og til tider har man også lyst til at give op. Det er dog en rigtig nyttig ting at have læst til alle prøverne, når man kommer til slutningen af semestret og skal op til eksamen. Noterne er skrevet, man har været igennem det hele, og for det meste drejer det sig bare om at genopfriske emnerne op til eksamen. Når man først begynder at se det positive i al læsningen, så bliver det hele lidt mere overskueligt og gå-på-modet er lidt lettere at finde frem.

Selvom flere og flere forelæsninger og øvelsestimer begynder at foregå i sygehusområdet, har man ikke kontakt med patienter indtil 3-året, hvor man har pædiatri en gang om ugen. Praktik er noget der tit foregår i sommerferien, hvor man selv finder et sted, hvor de kan tilfredsstille de krav der er stillet til praktikperioden. I forhold til dette, er den uddannelsen på engelsk et plus. Den giver rig mulighed for at blive at komme til andre lande og blive bekendt med andre landes forhold inden for lægeverden, bl.a. med hensyn til økonomi, etik, kultur og andre ting som kan være anderledes, end det man er vant til i Danmark.

Al læsningen mens man er i Polen, gør ferierne ekstra værdifulde når man har dem. At kunne komme hjem til familien, som man til hverdag ikke bare lige kan besøge og at være i stand til bare at få lov til at slappe rigtig af, bliver det man længes efter gennem semesteret, og når man så endelig får mulighed for det, så kan det nærmest ikke gå hurtigt nok med at komme hjem. Det er dog stadig en ulempe at være fra Danmark, da flybilletterne er dyre. Da man de to første år ikke får SU, bliver man nødt til at søge til de billigere udveje, så som at tage flyet til Malmø og så med tog derfra, eller tage til Norge og så med færge, hvis man er fra Nordjylland. Universitet har snakket om at de vil prøve at lave en flyroute, så det bliver lettere for os fra Danmark, men der vil stadig gå nogle år før det kommer på plads.

Der er både fordele og ulemper ved at tage studiet i udlandet, og det er bestemt noget man skal overveje en ekstra gang, før man tager sin endelige beslutning. Studiet i sig selv kræver en del, og derefter kræver det også en del mentalt. Man skal være forberedt på at man går glip af en masse ting hjemme i Danmark, som man er vant til at deltage i, og det kan være surt at sidder i Polen på sådanne tidspunkter. Dog kan det være den eneste udvej, hvis medicin er det man brænder for og det er derfor altid værd at overveje og tage chancen hvis man har mulighed for det.

”Den, der ikke griber en chance, vil spekulere over den resten af livet”

- Jasmin Thangavel